

trusler, tager Tinget ikke Hensyn dertil, det tager man sig ikke af, det finder man sig i fra begge Sider. Med Hensyn til Formerne er dette Ting altsaa gaact meget vidt, saa vidt, at De ville erindre, at i 1887 godkendte man et Valg, hvor Kandidaten slet ikke havde meldt sig skriftlig, men kun mundtlig sagt, at han var Kandidat og vilde komme og ogsaa virkelig mødte. I den Henseende har Tinget altsaa i Virkeligheden ganske frafaldet saa store og vigtige Formalitetspunkter, at heller ikke fra denne Side set har dette Ting noget at skulle have sagt. I det Øjeblik altsaa, at Tinget gaar dertil, mener jeg, at det afgøres herved, at selv om det fra alle Sider anerkendes, at Fejl, utvivlsomme Ulovligheder i Valglisten have været, og Valget efter de paa Valgdagen mødte og stemmetilbydende Vælgere's Tal sandsynligvis og endog bevislig vilde have faaet et andet Udfald, er det dog givet, at Valget skal godkendes. Naar man dernæst i Teorien hævder — og det vilde blive Følgen, thi vel ser jeg, at Flertallet tager en Reservation i saa Henseende, men jeg synes ikke, at det efter dets hele Tankegang og Indstilling har god Hjemmel — at det er afgjort, at ugyldige Stemmer, naar de paa gældende blot have været paa Valglisten, ikke betyde noget, saa er efter min Mening Prøvelsesretten overfor Valg forbi, og saa skal det staa klart for Landet, at Spørgsmaalet om, hvem der skal sidde her, bryder Tinget sig ikke om, men det overlader Tinget til Befolkningen; Befolkningen har at klare sig selv overfor Valgtryk — maaske er det rigtigt, det kan være moralsk opdragende — Formernes Sagttagelse er der overhovedet ingen, der skal give sig af med, og med Hensyn til Valglisten skal det være saaledes, at selv om Valglisten fra alle Sider erkendes at have haft ugyldige Stemmer, eller selv om der er mødt Vælgere, der bag efter have erklæret, hvorledes de vilde stemme, men som ere udeladte af Valglisten, hvorved Valget har faaet et andet Udfald, end det ellers vilde have faaet, skal Valget dog godkendes. Som sagt, vi ere paa engang komne ind paa en Velvillie overfor alt, hvad der gaar i Svang ved Valg, og paa en saadan Formalisme med Hensyn til Valglisteveseniet, som noget Menneffe kan forlange. Det ender saa med, at man faar Valgbrevet, men det betyder kun, at den ene Kandidat har faaet en eller to Stemmer flere end den anden, og dermed er Sagen afgjort. Mulig kan det blive for det ene Parti som for det andet, det kan være, at den ærede Ordfører har Ret deri; men jeg mener, at det er rigtigt,

at det bliver klart, hvorledes Folketingets Stilling er, og det synes mig ganske sikkert, at om jeg end skal indrømme, at enkelte af de Udtalelser, som den ærede Ordfører citerede, have haft den af ham fremhævede Mening, kan man ikke sige, at Folketinget har handlet i den bestemte Retning. Det ærede Medlem fra Ringkøbing og jeg have ment, at det i alt Fald er rimeligt at faa Afstemning paa dette Punkt, og hverken det ærede Medlem fra Ringkøbing eller jeg have næret nogen som helst Tvivl om, at det har ikke været Meningen med Grundlovens Prøvelsesret, hvad der nu er blevet Resultatet. Vi ere nemlig fuldkommen paa det rene med, at det har været Meningen baade gennem Domstolene og Offentligheden og dette Tings selvstændige Prøvelsesret baade med Hensyn til Valgtryk og Valglisten at staffe Garanti for et Valg, der virkelig svarede til, hvad der har været Flertallets Mening, og dermed Tilfredsstillelse af Lovens Bestemmelser. Det kan være, at den Omstændighed, at man har villet have et Valg godkendt, har medført forskellige Uklarheder, men jeg kan ikke tro andet, end at navnlig Forkastelsen af Valg og Udtalelser, der ere gaaede forud derved, er det overordentlig betænkeligt at paaberaabe sig som Praksis og argumentere der fra. I Henhold her til indstille altsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing og jeg, at Valget af Grev Scheel som Folketingsmand for Københavns Amts 3dje Valgkreds forkastes.

L. Dinesen: Den Side i Salen, hvortil jeg hører, har altid hævdet det Princip, at det er de offentlig fremlagte og reviderede Valglisten, der ere den Norm, der er at følge ved Stemmegivningen paa Valgdagen, og der er derfor ikke for mig Anledning til at gaa dybere ind paa Sagen. Jeg har endogsaa den Formening, at det Valg, hvorom der for Øjeblikket er Tale, ikke burde have været udsat, men godt kunde være blevet godkendt straks. Vi have fra vor Side hævdet den Betragtning, enten det drejede sig om Valg af en Højre eller en Venstremand, og da det har været Tilfældet, forekommer det mig, at for os er Stillingen til dette Valg utvivlsom og klar.

Anton Jensen: Jeg hører som bekendt til de ny Medlemmer af Tinget, som den ærede Ordfører omtalte, og som den ærede Ordfører gav Oplysninger om, hvad der tidligere er foregaaet med Hensyn til Valgs Forkastelse eller Godkendelse. Jeg er den ærede Ordfører meget taknemlig for, hvad der blev oplyst i den Retning, og jeg